

NATURA ȘI OMUL

Anul II • Nr. 10 • noiembrie 2001 • 8 pagini • Publicație editată de Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova

EDUCAȚIE ȘI CULTURĂ ÎNTR-UN PROGRAM ASOCIATIV

*Interviu cu prof. Mariana Nedelcu,
director adjunct la Liceul "Alexandru
Ioan Cuza" din Ploiești*

- La capătul unor eforturi comune propuse, la sfârșitul anului școlar 2000 --2001, Liceul "Al. I. Cuza" din Ploiești și Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova au semnat un protocol de colaborare, având ca principal obiectiv promovarea dezvoltării educaționale, într-un program coerent de activități interinstituționale. Cum considerați acum, acest demers în sprijinirea procesului de reformă?

- Idealul educațional al școlii românești urmărește dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, formarea personalității autonome și creative.

Procesul educațional este un act de socializare, de culturalizare, finalizat de o echipă didactică, atât în cadrul tradițional al clasei de elevi, cât și prin activități extrașcolare, în cadrul unor instituții naționale sau locale ale Ministerului Culturii și Cultelor, Ministerul Sănătății și Familiei, Ministerul Tineretului și Sportului, Ministerul mediului etc.

Colaborarea cu Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova este categoric benefică pentru educația elevilor, pentru amplificarea orizontului lor de cunoaștere, într-un cadru de influență și profesionalism.

continuare în pagina 3

NATURA & FILATELIA

pagina 3

CORCERȚ ÎN PĂDURE

• expoziție
temporară

pagina 4

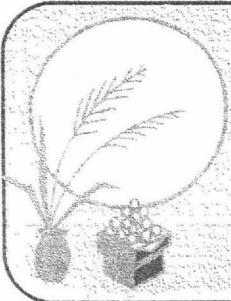
• pagina celor mici •

Pădurea după ploaie

pagina 6

Un tot unitar: MUZEU-ȘCOALĂ

pagina 7

Miracolul de lângă noi

ANDIVE

Cichorium inthybus
fam. Compositae

alte denumiri: cicoarea de
Bruxelles, witloof

În stare sălbatică, andivele sunt întâlnite în regiunea mediteraneană, în Algeria, Grecia și în Caucaz. Este cunoscută și apreciată încă din antichitate de către greci și romani pentru gustul său ușor amar.

Are un conținut bogat în săruri minerale (fosfor, fier, potasiu, calciu), vitamine (A, B, C).

Gustul amarului al frunzelor crescute la lumină este datorat conținutului în glicozidă intibină

(substanță bogată în hidrați de carbon).

La frunzele înălbite glicozida lipsește și astfel gustul amarului dispare. Posedă, de asemenea, lactucină, lactupricină și alcool triterpenic. Rădăcina este bogată în inulină, polizaharidă care înlocuiește amidonul.

În alimentație, sunt folosite în salate, mâncăruri cu sau fără carne.

Andivele au acțiune depurativă, posedă proprietăți citostatice.

Infuzia de rădăcini are o acțiune excito-secretoare, măbind cantitatea de bilă și făcând-o mai fluidă. Extractul de rădăcină se folosește la fabricarea a numeroase medicamente.

Daniela BOARU

Horoscop floral

Obligeana

Acorus calamus (23.10-21.11)

Corespunde zodiei Scorpion.

"Obligeanele" sunt cam neîncrezătoare și distante. Nu este ușor să le câștigi prietenia și dragostea. Dar dacă reușești, se vor arunca și-n foc pentru tine. Sub masca indiferenței se ascunde sensibilitate și o mare dorință de apropiere. Le place puterea și știi cum să profite de ea. Știi să lupți împotriva vicisitudinilor vieții și câștigă, ajutați de intuiția lor neobișnuită.

Sunt oameni puternici, apreciază luxul și știi să și-l creeze. Punctele slabe: oasele și dinții.

Rădăcinile de obligeană sunt un remediu bun pentru paradontoze și pentru problemele legate de gingii și de dinți. Obligeana crește pe malurile lacurilor și mlaștinilor. Apare primăvara sau toamna.

Rădăcini de obligeană: mestecă-le în loc de gumă. Gingiile și dinții tăi vor fi mai sănătoși.

Infuzie: se pune 1/2 lingură de plantă într-o cană cu apă fierbinte. După 10 minute se strecoară. Această infuzie ajută în cazul inflamațiilor gâtului și în cazul durerilor de dinți.

Plante pentru sănătate...

Hemoragie nazală

Coadă calului (*Equisetum arvense*)- 50g

Peste o linguriță de coada calului, se toarnă o cană de apă clocotită și se lasă să stea 5 minute.

Se strecoară. Se lasă ceaiul să se răcească și se folosește pentru spălături nazale sau pentru tamponare nazale.

... și gătite în bucate

Salată de morcovi cu sfeclă roșie

3-4 morcovi (700g), 1 sfeclă roșie (200g), 1 ceapă roșie, zeama de la 2 lămâi, 1/2 linguriță sare, 2 linguri de ulei.

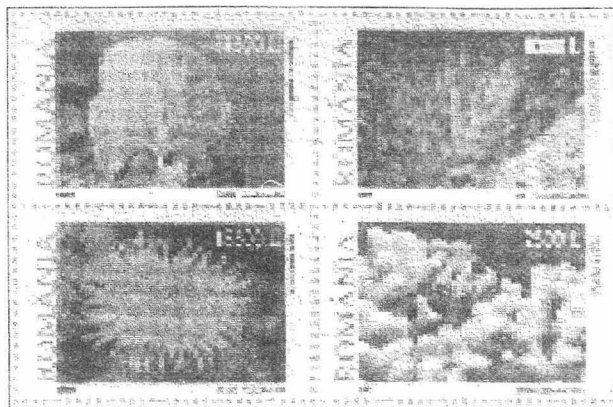
Morcovii și sfecla se curăță, se spală și se rad pe răzătoarea mică, ceapa se toacă solzi, zeama de lămâie se bate împreună cu sarea și uleiul, apoi se toarnă peste celelalte ingrediente.

NATURA & FILATELIA

Filatelie este știința care se ocupă cu colecționarea și studi-erea mărcilor poștale. Filatelie și cartofilia alături de celelalte științe conexe au o importanță majoră în redarea fidelă a unor evenimente, fenomene și personalități. Tematica abordată este extrem de variată și se referă la nume-roase și interesante domenii privitoare la viața politică, economică, socială, la aspecte istorice, științifice, culturale, artistice, sportive, turistice etc, precum și la unele personalități reprezentative din aceste domenii.

De curând, în data de 27 septembrie, Poșta Română a pus în circulație seria

- coralul *Porites porites*, val. 2.500 lei;

de mărci poștale Corali și anemone de mare. Seria este formată din 4 mărci, dantelate, în policromie, de dimensiunea 42x27 mm și anume:

- coralul *Condylactis gigantea*, val. 8.300 lei;

- anemona *Anemonia telia*, val. 13.500 lei;

- anemona *Gorgonia ventalina*, val. 37.500 lei.

Acestea au fost editate într-o coliță dantelată, de patru mărci, cu dimensiunea de 104x76 mm și au fost realizate de machetatorul Oleg Cojocaru la Fabrica de Timbre din București pe marginea căreia este scris Corali și anemone de mare.

Gabriel STOIAN

EDUCAȚIE ȘI CULTURĂ ÎNTR-UN PROGRAM ASOCIATIV

Interviu cu prof. Mariana Nedelcu, director adjunct la Liceul "Alexandru Ioan Cuza" din Ploiești

urmare din pagina 3

- Care a fost reacția profesorilor față de acest program asociativ?

- Programul, după cum se știe, se adresează deopotrivă elevilor și cadrelor didactice, specialiștilor din muzeu, având ca scop operaționalizarea rețetelor de parteneriat educațional, în vederea manifestării și evoluției ulterioare a individului în viața familială, socială și

profesională.

Din aceste considerente, profesorii de biologie au salutat inițiativa și au organizat ore de biologie în muzeu, vizite sau diferite întâlniri științifice, colaborând nu numai cu muzeul, dar și cu Direcția de Sănătate Publică Prahova. Nu vă ascund faptul că unii profesori au avut anumite rețineri în prima etapă a derulării programului, pentru ca ulterior, în urma participării la verni-

sajul unor expoziții, să-și schimbe atitudinea...

- *Vorbind de eficiența pe termen lung a colaborării noastre, credeți într-o coeziune și stimulare a eforturilor comune pentru promovarea unor inițiative interactive? Care ar putea fi acestea?*

- Sunt convinsă că această cooperare se va permanentiza prin implicarea tuturor profesorilor care predau diferite discipline din ariile curriculare "Matematică și

științe" (biologie, chimie), "Om și societate" (istorie, geografie, religie), "Consiliere" etc. De asemenea, succesul poate fi asigurat de stabilitatea unor contracte, calendare de lucru, planuri concrete de activități, de respectarea riguroasă a acestora de către partenerii precum și de o atitudine loială, în valorificarea rezultatelor dobândite. Rămân optimistă...

Varvara POPOVICI

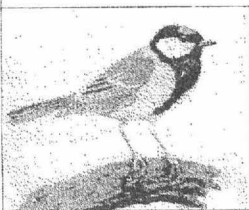
CONCERT ÎN PĂDURE

Expoziția "CONCERT ÎN PĂDURE" poate fi vizitată la "MUZEUL OMULUI" din cadrul Palatului Culturii din Ploiești, zilnic între orele 9.00-18.00, în afara zilei de luni. Sâmbăta și duminica, programul de vizitare este de la 9.00 la 13.00.

Expoziția "CONCERT ÎN PĂDURE" este o incursiune în lumea spectaculoasă dar puțin cunoscută a înaripatelor.

Păsările sunt vertebrate tetrapode, au cea mai largă răspândire pe glob și sunt adaptate la cele mai variate medii de viață. Pe planetă trăiesc aproximativ 8700 de specii de păsări, dintre care în România sunt identificate 370.

Pițigoi mare (Parus major)

Specie comună în păduri de foioase, parcuri și grădini.

Penajul este frumos colorat,

creștetul negru-lucios, obraji albi, o bandă neagră, care coboară ușor pe mijlocul părții inferioare a corpului, ciocul mic, ochii mici și vioi.

Este o pasăre neastâmpărată dar răutăcioasă cu cei mai slabi decât ea.

De cei mari fuge, iar pe cei mici îi ciugulește mereu, uneori omorându-i și mâncându-le creierul.

Pițigoiul vestește vremea prin cântecul său, strigând atunci când vine frigul și cântând plăcut când sosește vara.

În expoziție sunt prezentate peste 70 de specii de păsări - naturalizate și fotografii color - care întregesc imaginea unui *concert* în pădure.

Pot fi studiate piese care impresionează prin formele și mărimile lor diferite - de la cele mai mici (aușel, pițigoi) până la cele mai mari specii (corbul, buha).

Vizitatorul face cunoștință cu exemplare valoroase, cu un adevărat aranjament cromatic al penajului.

Majoritatea speciilor prezente în expoziție sunt păsări cântătoare, precum pupăza, cucul, privighetoarea.

În privința repertoriului sonor și a complexității mesajelor emise - de la simple strigăte până la o gamă largă a cântecelor - , păsările se află în fruntea tuturor vertebratelor.

Cântecele sunt semnale sonore complexe care reprezintă un important

reper pentru identificarea speciei.

Strigătele (chemările) au multiple semnificații: de recunoaștere, apel sexual, marcarea a teritoriului, chemare a puilor etc.

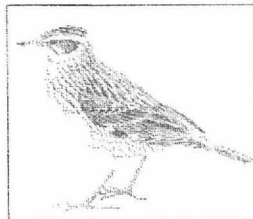
Atât cântecele cât și strigătele constituie un adevărat limbaj, cu ajutorul căruia pasărea își dezvăluie specia, identitatea personală, starea, locul de cuibărit și de hrană, chemarea sau alungarea altor păsări etc.

Cei care vizitează expoziția vor ști de acum înainte cum arată "cântărețul" din pădure, care se ascunde în desișul frunzișului.

Maria NEAGU

Ciocârlia de pădure (Lullula arborea)

Cuibărește pe liziere și în arbori. Este o pasăre de mărime mică, caracteristică speciei fiind

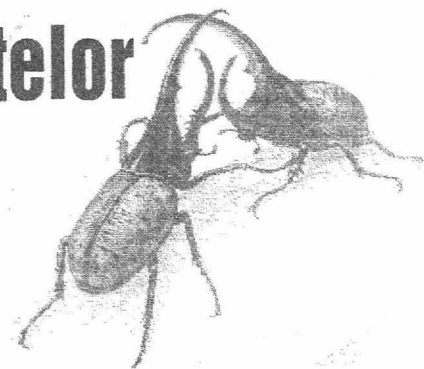
pata închisă mărginită de un alb-crem pe marginea anterioară a aripei. Penajul este maro deschis cu pete dese întunecate pe partea dorsală, abdomenul este alb, iar pe cap are o creastă scurtă care de obicei nu stă ridicată, la ochi este evidentă o sprânceană deschisă la culoare. Stă adesea în copaci și tufisuri, dar se hrănește pe sol. Poate fi auzită cântând dimineața devreme și seara, iar în luna iunie chiar la miezul nopții.

Cântecul este emis în timpul zborului, dar nu la înălțimi prea mari.

Rinocerul... din lumea insectelor

Insectele reprezintă 85% dintre toate speciile de animale cunoscute. Se estimează că sunt aproximativ 200 de milioane de insecte. În decursul evoluției, acestea și-au creat diferite mijloace de apărare și de aceea le găsim pretutindeni, fiind scheletul vital al supraviețuirii planetei. Dintre insecte s-au remarcat coleopterele (gândacii), care au adoptat o serie de mijloace de apărare pentru supraviețuire. La unele specii se observă fenomenele de homocromie (etalează culori asemănătoare mediului și se confundă cu acesta) și mimetism (imită prin formă și culoare mediul în care trăiesc sau alte

specii periculoase). La alte specii mandibulele sunt modificate și transformate în organe de apărare (la noi exemplul este *Lucanus cervus* - rădașca) sau prezintă excrescențe cornoase în zona frontală. Aceste modificări se observă numai la masculii speciilor respective și sunt folosite în lupta împotriva adversarilor. Din această categorie face parte și *Dynastes hercules* (gândacul-rinocer) de dimensiuni în jur de 16 cm, fiind considerat una dintre cele mai mari insecte din lume. Are corpul masiv, greoi, se deplasează cu mișcări lente, dar posedă o forță musculară foarte mare. În zona frontală,

masculul prezintă un corn cefalic puternic pe care-l folosește ca mijloc de apărare în lupta cu adversarii. Picioarele sunt adaptate pentru săpat. Corpul este frumos colorat în combinații de verde și negru. Trăiește în America de Sud, fiind o specie exotică rară în colecțiile entomologice.

Ecaterina ȘERBAN

Peștii de acvariu

Pterophyllum scalare

Este o specie originară din Brazilia și Guyana, trăiește în bazinul mijlociu al Amazonului, în râurile Tapajoz, Rio Negro, Madeira, Jamujajo și Corentyne din Guyana.

Corpul, mult turtit lateral, seamănă cu un disc. Înotătoarele dorsale, caudale și ventrale sunt prelungite, dându-i forma unei corăbii cu vele. Sexele se deosebesc cu multă greutate și totuși musculatura este mai pro-

nunțată la mascul, la care se observă și o protuberanță pe frunte.

Coloritul acestui pește este splendid: pe corpul argintiu are patru dungi întunecate, care pot păli sau chiar dispăre în funcție de starea lui nervoasă. Prima dungă trece prin ochii peștelui, alte două perpendiculare brăzdează tot corpul, iar a patra dungă trece peste pedunculul caudal. Înotătoarele dorsală și anală sunt gălbui, uneori cu irizații sedefii. Radiile înotătoarelor sunt albastre la bază și negre la vârf. Înotătoarele pectorale au culoarea neagră. El preferă o apă în acvariu cu temperaturi de 22 -26 grade

Celsius, duriate de 8-10 D.G. și pH= 6-7. Acest pește se simte bine în acvarii cu înălțimea mai mare decât lățimea, în bazine cu o capacitate de 180-200 l. Pe fundul acvariului se așează nisip de râu curat și apa va fi bine aerisită și filtrată.

În ceea ce privește reproducerea, se recomandă să nu se stabilească perechile, ci reproducătorii să fie lăsați să se constituie singuri în perechi. Dacă într-un acvariu sunt plasate două perechi, se grupează în colțuri opuse și masculii păzesc cu strășnicie locurile alese, amenințându-și adversarul prin ridicarea înotătoarelor în poziție de luptă (femela nu participă la

aceste acțiuni ostile).

În timpul reproducerii, temperatura apei trebuie să fie de 26 grade Celsius: la prima reproducere, o femelă depune cca 150 de icre, iar la următoarele, câte 600-800 de icre. Depunerea icrelor (care se face de obicei pe o frunză artificială) și fecundarea lor durează aproximativ 2 ore; dezvoltarea embrionară durează 48 de ore, după care apar numeroși alevini care cad pe fundul bazinului, se adună în grămezi și dau mereu din coadă.

Când larvele au început să înoate activ, vor fi hrănite de 4-5 ori pe zi cu nauplii de Cyclops și de Daphnia; în cea de-a 10-a zi, puii se pot hrăni cu tubifex.

Georgeta GOLIȘESCHU

• pagina celor mici • pagina celor mici •

Băiatul koala

tot timpul. Într-o zi, rudele au plecat la vânatoare. Au lăsat un pahar cu apă, undeva unde copilul putea ajunge la el. Cum au plecat, băiatul a reușit să-l ia și a început să bea. A observat că a băut mult și l-a umplut la loc, după care l-a agățat de crengile unui copac.

După aceea s-a urcat și el în copac și a început să cânte un cântec vechi și magic. Atunci copacul a început să crească din ce în ce mai mult, până ce a depășit toți ceilalți copaci.

În sfârșit, rudele s-au întors oboseite și însetate, dar cu mâna goală. S-au uitat imediat după pahar, dar nu era de găsit. Unul dintre ei a văzut copilul sus în copac, cu paharul lângă el. S-au supărat foarte rău, pentru că știau că băiatul i-a păcălit. Au început să-i vorbească frumos, spunându-i că le pare foarte rău că s-au purtat urât cu el și dacă le-ar da puțină apă și-ar schimba comportamentul. Băiatul i-a crezut și le-a îndeplinit dorința.

Spre ghinionul lui, rudele

au început să-l bată cu bețe și să arunce cu pietre în el, până când corpul a devenit moale. Bătăile au continuat, până când un lucru ciudat s-a întâmplat. Băiatul a început să se transforme: i-a crescut blana, a căpătat bot. Devenise un koala!

A început să se cațere în copac, până ce a dat de vârf. Rudele au început să taie copacul.

Cînd pomul a căzut la pământ, apa s-a răspândit în pădure și băiatul koala a dispărut pentru totdeauna.

Andreea STĂNESCU,
cls. a VII-a A,
Liceul "AL. I. Cuza"

Pădurea după ploaie

Toate razele de soare
Sunt țesute-n aripioare,
Pergamente colorate,
Peste ape aruncate.

Aici e ghințura mică
Și o floare de arnică,
Galbenă și mlădioasă
Zâmbind soarelui sfioasă.

Când e umed și răcoare
După stropii grei de ploaie,
Ies de sub pălărioare
Ciupercuțele vioaie.

Andreea FRANGU,
cls. a VIII-a B,
Șc. Gen. nr.1

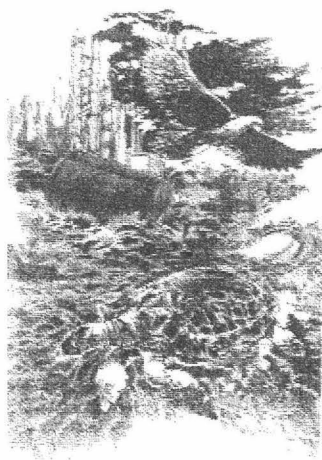
Greierașul

Ce mai faci tu, greieraș?
De cântat tot nu te lași!
Nici nu-ți pasă va să zică
De povestea cu furnica...
De când răsare luna
Cu areșu-i zici într-una:
Cri-cri-cri, cri-cri-cri!
Cântecul nopții de vară
Nevăzuta ta vioară
Vântu-n ierburi o înstrună,
Cântă, cântă, cri-cri-cri!
Eu ascult vrăjită, știi
Din pridvor de la bunici!

Ioana CONSTANTIN,
cls. a V-a F,
Șc. Gen. "Sfânta Vineri"

Un tot unitar: MUZEU-ȘCOALĂ

Mediul natural formează un mecanism complex, pe a cărui integritate și bună funcționare se bazează orice activitate umană, cuprinzând toată tehnica, industria și agricultura. "Fără fotosinteza plantelor verzi nu ar exista oxigen pentru turnătorii și furnale, pentru necesitățile

vitale ale omului și ale animalelor. Fără acțiunea plantelor, animalelor și a numeroaselor microorganisme din mediul acvatic, nu am avea apă pură pentru necesitățile agriculturii, industriei și ale orașelor. Fără procesele biologice care se desfășoară de mii de ani în sol nu am avea nici hrană, nici petrol și nici cărbune", spune Barry Commoner.

Cunoscând avantajele pe care ni le oferă nouă oamenilor natura - cu condiția ca aceasta să fie sănătoasă, cunoscând impactul negativ al omului asupra mediului înconjurător, pericolul la care este expusă Planeta Albastră, elevii Școlii Generale nr.1 din Ploiești au simțit nevoia de a se înscrie în proiectul

"Opțiuni și strategii de relaționare și cooperare în domeniul comunicare-imagină" din cadrul Programului Mzeul Județean de Științele naturii Prahova, înființând **Clubul micilor ecologi "PRO NATURA"**. Scopul clubului este de a forma elevii în spiritul dragostei față de natură, față de mediul înconjurător, de frumusețile acestuia, în spiritul dezvoltării responsabilității fiecăruia dintre noi pentru a proteja natura.

Membrii clubului "PRO NATURA" au un plan de muncă bine pus la punct și cele mai atractive și îndrăgite activități sunt cele desfășurate sub directa îndrumare a doamnei director al muzeului, dr. Emilia Iancu: vizitarea expoziției de flori de mină, a co-

lecției de valve și cochilii, participarea la Simpozionul Național Interdisciplinar "NATURA ȘI OMUL" etc. Clubul nostru are și un program de măsuri concrete de igienizare a locului unde ne desfășurăm activitatea zi de zi, precum și a zonelor verzi din apropierea școlii. Odată depistate sursele de deteriorare și poluare, vom încerca în urma unor discuții tematice, să găsim cele mai bune soluții pentru a proteja, pentru a diminua efectele nocive asupra mediului. Exemplul nostru, la scară mică ce e drept, sperăm să fie preluat și de oameni mari. *Nu uitați. Natura înseamnă viață!*

Dana GRIGORESCU,
cls. a VIII-a B, Șc.Gen.Nr.1
Președinta clubului
PRO NATURA

O, OM!

O! om ce mari răspunderi ai
De tot ce faci pe lume
De tot ce spui în scris sau grai
De pilda ce la alții dai
Căci ea mereu, spre iad sau rai
Pe mulți o să-i îndrume.
Ce grijă trebuie să pui
În viața ta, în toată,
Căci gândul care-l scrii sau spui
S-a dus, în veci nu-l mai aduni
Și vei culege roada lui
Ori viu, ori mort odată,
Ai spus o vorbă, vorba ta,
Mergând din gură-n gură
Va-nveseli sau va-ntrista
Va curăți sau va-ntina
Rodind sămânța pusă în ea
De dragoste sau ură.
Scrii un cuvânt; cuvântul scris

Este un leac sau o otravă.
Tu vei muri dar tot ce-ai scris
Rămâne-n urmă drum deschis
Spre ocară sau slavă.
Ai spus un cântec, versul său
Rămâne după tine.
Îndemn spre bine sau spre rău
Spre curățire sau desfrâu
Lăsând în rodul său
De har sau de rușine.
Arăți o cale, calea ta
În urma ta nu piere.
E calea bună, rea,
Va prăbuși sau va-nălța,
Vor merge suflete pe ea
La pace sau la durere.
Trăiești o viață, viața ta

E una, numai una.
Oricum ar fi, tu nu uita
Cum ți-o trăiești;vei câștiga
Ori fericire pe vecie, ori chin
Pe totdeauna.
O! om ce mari răspunderi ai!
Tu vei pleca din lume,
Dar ce ai spus prin scris sau grai
Sau lași prin pilda pe care-o dai
Pe mulți, pe mulți spre iad sau rai
Mereu o să îndrume.
Deci nu uita; Fii credincios!
Cu grijă și cu teamă
Să lași în inimi luminos
Un semn, un gând, un drum frumos
Căci pentru toate ne-ndoios
Odată vei da seama.

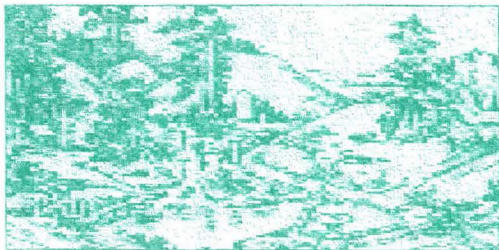
Sf. Ioan Iacob Hozevitul

Grădina - un colț de Rai

Oamenii au fost mereu dornici să aibă pe Pământ un colț de Rai. Grădina este o imagine a sufletului, un tainic vis devenit realitate prin lucrarea mâinilor și a naturii. Ca și trupul, sufletul nostru se hrănește cu roadele ei.

Priviți o floare: ea vorbește prin culorile, forma și parfumul ei, astfel încât starea noastră interioară se transformă, o pace se așterne peste suflet; se deschide și el ca o floare, pentru a oferi iubirea sa.

GRĂDINILE JAPONEZE (III)

Specific japonezilor sunt grădinile pentru ceremonialul ritual al ceaiului și grădinile miniaturi.

Primele erau concepute ca locuri de meditație, fiind încadrate de roci și vegetație sălbatică.

Neavând alei, pentru trecere erau așezate din loc în loc pietre sau dale, iar pentru iluminat existau lanterne din piatră, importate din Coreea.

Ca vegetație, în aceste grădini era specific cireșul japonez, la a cărui înflorire japonezii asistau cu un ceremonial deosebit.

Cu timpul, grădinile au fost populate și cu arbori și arbuști cu frunze persistente.

Grădinile miniaturi erau o replică a celor mari, născute din aceeași concepție de comuniune cu natura în toate ocaziile vieții.

Ele purtau diverse denumiri:

Heko-Niwo era confecționată în cutii, în care se construiau peisaje în miniatură, conținând un ochi de apă și în el un minuscul pește roșu;

Bon-Seki era confecționată tot pe un platon, pictat în negru, peisajul fiind din piatră și nisip.

Daniela URSU

Conducerea Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova mulțumește și pe această cale **Filialei Prahova a BANCPOST**, pentru ajutorul acordat cu ocazia desfășurării celei de-a XII-a ediții a Simpozionului Național Interdisciplinar "Natura și Omul", în perioada 25-26 octombrie 2001.

NATURA ȘI OMUL

Publicație editată de MUZEUL JUDEȚEAN DE ȘTIINȚELE NATURII PRAHOVA

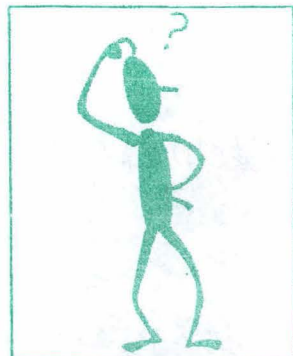
Apare sub îngrijirea unui colectiv de specialiști coordonat de
Emilia IANCU,
Director al Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova

Redactor șef:
Roxana MANOLACHE
Adresa redacției:
Str. Sbt. Erou Călin Cătălin
nr. 1 - Palatul Culturii -
Ploiești, 2000, jud. Prahova
Tel.: 044-123719; Fax: 111970

Tipărit la
EDITURA BIOEDIT
a Muzeului Județean de
Științele Naturii Prahova

Știați că...

• Membrii tribului indian Dieri vorbesc mai multe limbi pentru a comunica între ei?

Acești indieni de pe continentul australian folosesc o limbă pentru a comunica în mod obișnuit unul cu celălalt și o altă limbă, complet diferită, atunci când discută soacra cu ginerele.

În general, când se vorbește despre soacră, modul de exprimare este atât de nebulos, încât interlocutorul nu poate ști despre cine este vorba.

